

Poser une question

Pitanja postavljena na sledeća **tri** načina imaju isto značenje:

1) Pitanje s **inverzijom subjekta**.

→ *Étudies-tu ?*

(Studiraš li?)

2) Pitanje s upitnom reči **Est-ce que** (Da li).

→ *Est-ce que tu études ?*

(Da li ti studiraš?)

3) Pitanje s **upitnom intonacijom**, redosled reči je kao u obaveštajnoj rečenici.

→ *Tu études ?*

(Ti studiraš?)

1) Inverzija

Subjekt i predikat zamene mesta i povežu se crticom.

Zadnji slog u poslednjoj reči izgovaramo sa povišenom intonacijom.

→ Parles-tu français ?
(*Govoriš li francuski?*)

2) **Est-ce que** + subjekat + predikat

Zadnji slog u poslednjoj reči izgovaramo sa povišenom intonacijom.

→ *Est-ce que tu parles français ?*
(Da li govoriš francuski?)

3) **Upitna intonacija**

Redosled reči isti je kao u obaveštajnoj rečenici, ali je izgovaramo kao upitnu.

Naglasak je i ovde na poslednjem slogu u rečenici.

→ Tu parles français ?
(*Ti govoriš francuski?*)

Répondre à une question

Odgovor na pitanje može biti potvrđan ili odričan:

– **Oui**, je parle français.
(Da, ja govorim francuski.)

– **Non**, je **ne** parle **pas** français.
(Ne, ja ne govorim francuski.)

U slučaju da ne znamo
odgovor, možemo reći:

- **Je ne sais pas.**
(Ne znam.)

Kada je pitanje **u odričnom** obliku:

→ **Tu n'étudies pas ?**

(Zar ne studiraš?)

Odgovor može biti:

– **Si**, j'étudie.
(Da, studiram.)

– **Non**, je n'étudie pas.
(Ne, ne studiram.)